

знайникъ и до днесъ още личжтъ на лицето му — черно, като лице на някой фараоновъ потомъкъ. Азъ вярвамъ че на стария ванъ Гелдернъ ще е било драго да гледа такъвъ пакостникъ, какъвто е билъ Олафъ, и по него да си спомня своето детинство.

Стария необезветвенъ отъ бурите дъбъ ще е усещалъ, може би, че изникналия отъ семето му младокъ няма да го посрами съ израста си; дори при сгоденъ случай той самъ е тласкалъ и явно и покрито тоя му израстъ. Така, когато за родния край на нашия поетъ настанаха усилни дни (1881 год.) и баща му биде грабнатъ една нощъ отъ полицейски вълци — бдители на обществения редъ — и отведенъ на заточение, на Олафа се падна да чуе свети бащини думи: «Кога отрастнешъ, бъди като баща си; не се бой отъ вълци!» Но крушката беше паднала и тѣй подъ крушата. Тя — когато и ней дойде време — показва колко е опърничава: — инакъ не би преседнала на толкова гърла! Като баща си, той често обича да мисли не както другите, и не само да мисли, а и говори що му е на сърце. За неприятностите отъ това малко го е еня: може би защото предпочита приятността — да реже съ ножтъ изостренъ на бащино точило, и така да не пречи, а да дава свободенъ размахъ на своя натюрелъ. Честолюбивъ, той не ще и да знай че ония, на чиито гърла пресяда, ще го сметнатъ за самолюбецъ. Не е чудно и да е такъвъ, понеже е творецъ, и както всичките негови добри колеги, гали въ душата си звъртъ на отвращението къмъ светите чувства на филистрите, къмъ скрижалните заповеди на чичо Сноба. Бащино наследство у него е и обичъта му къмъ всичко достойно за обичъ; а при друго едно наследство — светата злоба — нашия поетъ се е постаралъ да попритури и отъ себе си нещичко. Това що изповядватъ обикновенно хероите на словото, е и негова изповедъ: гневътъ е мерило на моята любовъ! И гордъ е той не на шега, но съ шеги мисли че добре прикрива гордостъта си, предъ нищите духомъ — некадърниците да проумеятъ въ това трагизма на тая гордостъ. А неговия смяхъ и присмехъ надъ себе си е такъвъ добъръ коментаръ, какъвто не сж дори самотността и тъмеящата понякога въ погледа му меланхолия!